

25-06-2025 Απαντήσεις σε προβληματισμούς της νεολαίας (συνέντευξη στο Ιάσιο)

- Η τεχνολογία και οποιασδήποτε μορφής άλλη κοσμική εξέλιξη δεν αναστέλλουν ούτε αναιρούν το βαθύτερο ερώτημα του ανθρώπου σχετικά με το ποιος είναι ο λόγος της ύπαρξής του. Αν και το κοινωνικό περιβάλλον συνεχώς προσπαθεί να μας αποπροσανατολίσει, δημιουργώντας την ψευδαίσθηση ότι απαντά στο υπαρξιακό ερώτημα του ανθρώπου, βαθύτερα η ευλογημένη πληγή αυτού του ερωτήματος υπάρχει στον κάθε άνθρωπο.
- Είναι πολύ ευλογημένο το ερώτημα γιατί -αξίζει να- ζω, από πού έρχομαι και πού πάω, ποια είναι η ομορφιά και η χαρά της ζωής. Η Εκκλησία σε αυτό το ερώτημα δεν απαντά διανοητικά, αλλά δίνει πρόταση ζωής.
- Η Εκκλησία είναι εμπειρία ζωής και -μόνο αυτή- δίνει απάντηση στο ερώτημα του θανάτου, που βασανίζει κάθε άνθρωπο.
- Για την Εκκλησία η εμπειρία της σχέσης είναι η νίκη επί του θανάτου και η αρχή της ζωής. Και αυτή την εμπειρία της σχέσης τη λαμβάνουμε πρωτίστως από τη σχέση μας με τον Χριστό.
- Σχετιζόμενοι με τον Χριστό γινόμαστε πρόσωπα και κατά συνέπεια ικανοί να σχετιζόμαστε με κάθε πρόσωπο.
- Χαρά είναι η νίκη της μοναξιάς.
- Στη ζωή αυτό που έχει σημασία δεν είναι ποιες τελικά θα είναι οι επιλογές μου, αλλά ποια θα είναι η στάση ζωής με την οποία θα ζήσω και πώς θα βρω το νόημα και τη χαρά.
- Αν μπορέσουμε και αισθανθούμε την αγάπη του Θεού, η οποία ασταμάτητα μας δίνεται, θα μπορέσουμε να νιώσουμε και την προσωπική μας αξία. Και ο άνθρωπος που νιώθει την προσωπική του αξία και ότι όλα είναι δώρα του Θεού έχει άλλου είδους υπευθυνότητα και δυναμική στη ζωή του.
- Με εξαίρεση τις αμαρτητικές καταστάσεις, συνήθως αυτό που θέλω εγώ θέλει κι ο Θεός.
- Η προϋπόθεση να μπορώ να κάνω σωστές επιλογές είναι να τα έχω βρει με τον εαυτό μου και η προϋπόθεση να τα βρω με τον εαυτό μου είναι να τα έχω βρει με τον Χριστό.
- Ακόμη και στα απλά θέματα της καθημερινότητας έγκειται σε μας αν θα ακολουθήσουμε την πνευματική και κατά Θεόν οδό ή όχι.
- Η λατρεία της επιτυχίας μου και της δύναμής μου είναι μία πτώση.
- Χρειαζόμαστε να βρούμε ένα ουσιαστικό περιεχόμενο στην καριέρα μας και στον κόσμο, που να είναι ο αντίποδας της λατρείας της δύναμης, και αυτό είναι η διακονία και η αγάπη.
- Αν η καριέρα μου και γενικότερα η ζωή μου έχει ως στόχο την προσφορά και τη διακονία και όχι τη ναρκισσιστική ικανοποίηση της ατομικότητάς μου, τότε και δημιουργικός γίνομαι και ελεύθερος είμαι και δεν πιέζομαι.
- Η πίεση που οι άνθρωποι νιώθουμε είναι μια κατάσταση που διαμορφώνεται από λανθασμένη προσέγγιση της ζωής και του κόσμου.

- Δεν είναι κακή η καριέρα, δεν είναι κακός ο κόσμος. Κακή είναι η προσέγγισή μας σε αυτά, που πραγματοποιείται όταν λατρεύουμε τη δύναμή μας και όταν συνεχώς αγωνιούμε να αυτοεπιβεβαιωνόμαστε και να μας αναγνωρίζουν οι άλλοι.
- Κάποιος που είναι αληθινά χριστιανός δεν έχει την ανάγκη να το δηλώνει, γιατί αυτό που είναι βγαίνει από τη ζωή του. Αντίθετα, αυτός που έχει την ανάγκη να δηλώνει ότι είναι χριστιανός μάλλον δεν βιώνει πραγματικά το γεγονός του Χριστού και της πνευματικής ζωής.
- Εάν όντως ζω τον Χριστό στη ζωή μου, είμαι ένας φυσιολογικός και ισορροπημένος άνθρωπος και εκπέμπω τέτοια ομορφιά, αρχοντιά και ποιότητα, που οι άλλοι με σέβονται. Αλλά και αν κάποιος προσπαθήσουν να με βλάψουν, είναι τέτοιος ο πλούτος του βιώματος του Χριστού, που δεν θα με αγγίξει καμία τέτοια προσπάθεια.
- Ο χριστιανός έχει την εξυπνάδα να αποφεύγει νοσηρές εις βάρος του καταστάσεις. Ξέρει να σχετίζεται, ξέρει να προστατεύει τον εαυτό του, ξέρει πότε να μιλάει και πότε να σιωπά.
- Καλύτερα να αποφεύγουμε να ονομάζουμε το όποιο χριστιανικό βίωμα πιθανόν να έχουμε. Να προτιμούμε να αφήνουμε τον άλλον να το ονομάσει και, αν είναι αληθινό και αυτός έχει καλή διάθεση, τότε αυτός θα εμπνευστεί και θα ωφεληθεί από αυτό το βίωμα.
- Μάλλον δεν πολυασχολείται ο Θεός με τις αμαρτίες μας. Ασχολείται με μας.
- Η αμαρτία δεν είναι μια αντικειμενική κατάσταση, μια νομική διαδικασία, ένας κώδικας συμπεριφοράς. Η αμαρτία ορίζεται από την ύπαρξη σχέσης με τον Χριστό.
- Για να καταλάβει ένας άνθρωπος τι είναι αμαρτία, πρώτα πρέπει να γευτεί τι είναι Χριστός.
- Αμαρτία είναι η απουσία χαράς και η άγνοια του λόγου για τον οποίο ζω. Με άλλα λόγια, αμαρτία είναι οτιδήποτε με απομακρύνει από τον Χριστό.
- Αμαρτία είναι η απουσία του Θεού. Μετάνοια είναι η παρουσία του Θεού.
- Αν δεν γευτώ τη χαρά του Χριστού, δεν έχει και νόημα να παιδεύομαι με το τι είναι καλό ή κακό, τι είναι αμαρτία ή αρετή.
- Αν βγάλω τον Χριστό από τη ζωή μου, τότε αγωνιώ να μάθω τι είναι αμαρτία και τι είναι αρετή, για να αυτοδικαιώνομαι. Αλλά αυτό δεν είναι το νόημα της Εκκλησίας.
- Η Εκκλησία δεν προσπαθεί να μας κάνει καλούς. Η Εκκλησία μάς προτείνει να χριστοποιηθούμε μέσω της ένωσής μας με τον Χριστό.
- Η έννοια της αμαρτίας έχει υπαρξιακό περιεχόμενο και όχι ηθικό.
- Όταν γευτώ τον Χριστό, τότε καταλαβαίνω τι είναι σκοτάδι και τι είναι φως, τι είναι αμαρτία και τι είναι αρετή. Και τότε θέλω να αποβάλλω την αμαρτία, για να μην στερηθώ το φως του Χριστού, τη χαρά του Χριστού.
- Ο Θεός κάνει τόση υπομονή μαζί μας, όση έκανε ο πατέρας για τον Άσωτο Υιό.
- Οι αμαρτίες μας ξεπερνιούνται με τη χάρη του Θεού και οι προϋποθέσεις για να λάβουμε τη χάρη του Θεού είναι η ταπείνωση και η μετάνοια, που αυτές με τη σειρά τους προϋποθέτουν την αγάπη, τη συγχωρητικότητα και την επιείκεια.

- Όταν τη συναίσθηση της πτώσης μας την εκφράζουμε με κλάψες και κατηγορώντας τον εαυτό μας, αυτό κρύβει πολλή αρρώστια και πολύ εγωισμό. Υγιής συναίσθηση των αμαρτιών μας σημαίνει παραδοχή ότι εμείς είμαστε ένα τραύμα και ο Θεός είναι ο γιατρός.
- Αυτός που γνωρίζει την αμαρτωλότητά του είναι ανώτερος από αυτόν που βλέπει αγγέλους. (Πατέρες)
- Ο λόγος που οι προγαμιαίες σαρκικές σχέσεις είναι για την Εκκλησία εφάμαρτες είναι γιατί αυτές δεν είναι εκκεντρισμένες μέσα στο σώμα του Χριστού. Πάντως η Εκκλησία, κρίνοντας την κάθε περίπτωση ξεχωριστά, βλέπει την κατάσταση του ανθρώπου και τη μορφή της σχέσης, παιδαγωγεί με οικονομία και επιείκεια και έτσι σιγά σιγά μορφώνει στον άνθρωπο την εμπειρία του Χριστού, ώστε ο άνθρωπος να συνειδητοποιήσει τι πρέπει να κάνει.
- Όταν ζω πραγματικά τον Χριστό, αυτό βγαίνει και στην κοινωνική μου ζωή. Η Θεία Λειτουργία αρχίζει στην Εκκλησία και ολοκληρώνεται έξω από την Εκκλησία στον κόσμο.
- Η αμαρτία μου δεν αφορά μόνο τον εαυτό μου. Αφορά όλη την εκκλησιαστική κοινότητα. Όταν έρχομαι για εξομολόγηση, στο πρόσωπο του πνευματικού αναφέρομαι σε όλη την εκκλησιαστική κοινότητα και καταθέτω σε αυτήν την αμαρτία μου. Τότε η εκκλησιαστική κοινότητα διά του πνευματικού θα μου επιβεβαιώσει την επανασύνδεσή μου με τον Χριστό.
- Με την εξομολόγηση επιτυγχάνεται η αποκατάσταση της σχέσης μου με τον Χριστό.
- Οι πνευματικοί ποιμένες, διάδοχοι των Αποστόλων, έχουν τη χάρη και την εντολή του Χριστού να λύνουν τις αναφερόμενες σε αυτούς αμαρτίες των ανθρώπων. Ταυτόχρονα, οι πνευματικοί ποιμένες, ως γιατροί, βοηθούν τους ανθρώπους στο πώς μπορεί να γίνει και πρακτικά αυτή η αποκατάσταση της σχέσης με τον Χριστό και πώς θα διαφυλαχθεί αυτή η εμπειρία της αγάπης του Χριστού.
- Στην πραγματική νηστεία απέχουμε όχι μόνο από κάποιες τροφές αλλά και από τα πάθη και κυρίως από το πάθος της φιλαυτίας, δηλαδή της παράλογης αγάπης προς τον εαυτό μας, που είναι η ρίζα κάθε αμαρτίας.
- Η νηστεία είναι μία άσκηση που, εφόσον βρούμε τον πραγματικό της περιεχόμενο, μπορεί να λειτουργεί θεραπευτικά.
- Η νηστεία μάς βοηθάει να ελέγχουμε τα πάθη μας, αλλά κυρίως είναι από την πλευρά μας μια ομολογία προς τον Χριστό ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε μόνο με την υλική τροφή κι ότι έχουμε ανάγκη και την πνευματική, δηλαδή τον ίδιο τον Χριστό.
- Με τη νηστεία ουσιαστικά κάνω μία διαμαρτυρία προς τον εαυτό μου, λέγοντας: "Φτάνει πια η αποκλειστικότητα της υλικής διατροφής. Έχω ανάγκη και την πνευματική τροφή".
- Ο Χριστός είναι παρών εκεί που σταματούν οι δικές μας προσδοκίες και ελπίδες. Όταν φτάνουμε σε αδιέξοδα, τότε ανοίγεται ο δρόμος για τον Χριστό.